

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

4. wzywa Komisję, żeby przy opracowywaniu wytycznych dla tych partnerstw sporządzała spis istniejących europejskich i krajowych struktur i oceniała, w jaki sposób skutecznie włączać je do partnerstwa bez zbędnego tworzenia nowych; wzywa także do zagwarantowania stosownego udziału mniejszych przedsiębiorstw innowacyjnych, uniwersytetów i instytutów badawczych;
5. nalega, żeby Komisja zapewniała stosowne i skuteczne finansowanie partnerstw przez rzeczywiste oddanie do wspólnego użytku środków z Unii Europejskiej, państw członkowskich, regionów i od innych podmiotów publicznych i prywatnych, a jednocześnie przestrzegała jasnych kryteriów i zasad przejrzystości, otwartości i równych szans przy ich przydzielaniu; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście komunikat Komisji w sprawie przeglądu budżetu UE pod kątem zdecydowanego ukierunkowania na badania, innowacje i edukację;
6. popiera określone przez Komisję dziedziny dla proponowanych partnerstw; wzywa Komisję, żeby przy uruchamianiu partnerstwa oceniała poziom i zakres trwających prac oraz możliwości partnerstwa w zakresie uzyskania najszybszych i możliwie najszerzej odczuwalnych wyników i korzyści dla konkurencyjności i społeczeństwa;
7. jest zdania, że następujące partnerstwa przyniosłyby najszybsze korzyści z punktu widzenia powstałej wartości dodanej oraz że nadrzędną zasadą tych partnerstw powinna być „inteligencja w zakresie zasobów”, żeby wesprzeć w ten sposób wydajność zasobów i jednoczesną wydajną produkcję w obrębie łańcucha dostaw, a także inteligentną konsumpcję:
  - (a) inteligentne miasta – mające na celu poprawę w dziedzinie wydajności energetycznej i skuteczności transportu i infrastruktury i zarządzania nimi, a także stwarzające podstawy dla szybkiego postępu w realizacji unijnych celów w dziedzinie wydajności energetycznej, energii ze źródeł odnawialnych i klimatu na szczeblu lokalnym oraz
  - (b) surowce – bezpieczeństwo zaopatrzenia w surowce, w tym zrównoważone wydobycie i przetwarzanie, recykling i zastępowanie, przy czym dogłębnej analizie wymagają ewentualne kwestie dotyczące planów zagospodarowania przestrzennego;
8. wzywa Komisję do odpowiedniego informowania Parlamentu o postępach i wynikach tego projektu pilotażowego oraz do wyraźnego stwierdzenia zaangażowania Parlamentu w określaniu strategicznego kierunku przyszłych partnerstw, zgodnie z pilnym charakterem najważniejszych wyzwań społecznych; proponuje dokonywanie dwa razy w roku oceny planu działań partnerstw i wzywa Komisję do stosownego nanoszenia poprawek do planu działań;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Wzmocnienie OBWE - rola Unii Europejskiej

P7_TA(2010)0399

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie wzmocnienia OBWE – roli UE

(2012/C 74 E/04)

Parlament Europejski,

— uwzględniając akt końcowy z Helsinek z 1975 r., kartę paryską i dokument kopenhaski z 1990 r., Kartę bezpieczeństwa europejskiego i dokument wiedeński z 1999 r. oraz inne kluczowe dokumenty Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie/ Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (KBWE/ OBWE),

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 1999 r. w sprawie OBWE ⁽¹⁾,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa (ESB) pod hasłem „Bezpieczna Europa w lepszym świecie” przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe i zalecenia panelu wybitnych osobistości pt. „Wspólny cel – ku większej skuteczności OBWE” z dnia 27 czerwca 2005 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie zewnętrznych aspektów walki z międzynarodowym terroryzmem ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie misji obserwacji wyborów UE: cele, praktyka i przyszłe wyzwania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie Jewgienija Żowtisa (Kazachstan) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Rady Ministerialnej nr 4/08 z dnia 5 grudnia 2008 r. zatytułowaną „Wzmocnienie ram prawnych OBWE” oraz uwzględniając poprzednie decyzje w sprawie zdolności prawnej, przywilejów i immunitetów OBWE,
- uwzględniając przemówienie prezydenta Rosji D. Miedwiediewa z dnia 5 czerwca 2008 r. w Berlinie na temat konieczności zorganizowania paneuropejskiej konferencji w celu zastanowienia się nad europejskim bezpieczeństwem oraz propozycję prezydenta z dnia 29 listopada 2009 r. dotyczącą przyjęcia traktatu w sprawie bezpieczeństwa europejskiego,
- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej ze szczytu w dniach 11-12 grudnia 2008 r., w których wyrażono poparcie dla sprawozdania z dnia 11 grudnia 2008 r. sekretarza generalnego Rady/wysokiego przedstawiciela UE ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) w sprawie wdrażania europejskiej strategii bezpieczeństwa – zapewniania bezpieczeństwa w zmieniającym się świecie,
- uwzględniając oświadczenie Rady Ministerialnej OBWE w sprawie procesu z Korfu pt. „Potwierdzenie, przegląd i wzmocnienie bezpieczeństwa oraz współpraca od Vancouveru po Władywostok” oraz decyzję nr 1/09 z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie kontynuacji procesu z Korfu,
- uwzględniając analizę i zalecenia grupy ekspertów ds. nowej koncepcji strategicznej NATO pt. „NATO 2020: zapewnione bezpieczeństwo, dynamiczne zaangażowanie” z dnia 17 maja 2010 r.,
- uwzględniając sprawozdanie okresowe urzędującego przewodniczącego OBWE z dnia 21 czerwca 2010 r. podsumowujące propozycje wysunięte przez państwa uczestniczące w procesie z Korfu,
- uwzględniając decyzję Stałej Rady OBWE, podjętą w następstwie porozumienia osiągniętego na nieformalnym posiedzeniu Rady Ministerialnej w Ałma Acie w dniach 16-17 lipca i dotyczącą zorganizowania szczytu OBWE w Astanie w grudniu 2010 r. oraz przygotowawczej konferencji przeglądowej,
- uwzględniając przemówienie wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej i wysokiej przedstawiciel ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton podczas nieformalnego posiedzenia w Ałma Acie (SPEECH /10/393) na temat priorytetów UE na szczyt w Astanie,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 18.10.2000, s. 126.

⁽²⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 580.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 524.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2009, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 224 E z 19.8.2010, s. 30.

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

- A. mając na uwadze, że OBWE jest integralną częścią euroatlantyckiego i euroazjatyckiego systemu bezpieczeństwa i charakteryzuje się kompleksową koncepcją bezpieczeństwa obejmującą wymiar polityczno-wojskowy, gospodarczy, środowiskowy i ludzki, szerokim członkostwem jednoczącym kraje od Vancouveru po Władywostok oraz różnorodnością i elastycznością swoich mechanizmów,
  - B. mając na uwadze, że UE i OBWE, choć różnią się charakterem i strukturą, dzielają te same zasady i wartości; mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie UE są również członkami OBWE; mając na uwadze, że obie organizacje stawiają sobie za zadanie rozwój instytucjonalny, promowanie demokracji i praw człowieka, jak też zadania w dziedzinie zapobiegania konfliktom i zarządzania konfliktami, przy pełnym uznaniu podstawowej roli Rady Bezpieczeństwa ONZ w kwestiach dotyczących pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego,
  - C. mając na uwadze, że przyjęty 35 lat temu akt końcowy z Helsinek stał się podstawą procesu helsińskiego, który przyspieszył znaczące demokratyczne przemiany w Europie,
  - D. mając na uwadze, że ostatni szczyt OBWE odbył się w Stambule w 1999 r., a jego wynikiem było przyjęcie Karty bezpieczeństwa europejskiego; mając na uwadze, że od tego czasu w regionie OBWE zaszły znaczące zmiany, a rola tej organizacji uległa osłabieniu,
  - E. mając na uwadze, że OBWE jest jedyną niemającą osobowości prawnej organizacją, która zajmuje się między innymi kwestiami bezpieczeństwa w regionie europejskim; mając na uwadze, że sytuacja ta niesie ze sobą szereg politycznych i praktycznych konsekwencji prawnych; mając na uwadze, że konwencja ustanawiająca status prawny, przywileje i immunitety OBWE została sfinalizowana w październiku 2007 r. oraz że od tego czasu kraje uczestniczące nie kwestionowały treści tej konwencji,
  - F. mając na uwadze, że proces z Korfu zainicjowała propozycja prezydenta Rosji D. Miedwiediewa z dnia 5 czerwca 2008 r. dotycząca konieczności przedyskutowania kwestii bezpieczeństwa europejskiego w celu sporządzenia wiążącego prawnie traktatu w sprawie bezpieczeństwa europejskiego; mając na uwadze, że OBWE jest ważnym forum do omówienia tej propozycji,
  - G. mając na uwadze, że proces z Korfu nadał OBWE nowego impetu, a także, że szczyt powinien potwierdzić zobowiązanie do przestrzegania zasad i litery aktu końcowego z Helsinek oraz określić jasną, strategiczną wizję na przyszłość, obejmującą udoskonalenie i uaktualnienie istniejących instrumentów,
  - H. mając na uwadze, że powinno się skierować wysiłki na zreformowanie mechanizmu podejmowania decyzji, który nie zawsze umożliwia OBWE reagowanie na sytuacje kryzysowe na czas; mając na uwadze, że należy opracować bardziej skuteczne instrumenty zarządzania kryzysowego oraz położyć większy nacisk na mediacje w sytuacjach konfliktowych i rozstrzyganie konfliktów,
  - I. mając na uwadze, że OBWE, jako najszersze forum konsultacyjne w regionie euroatlantyckim i euroazjatyckim, ma nadal do odegrania istotną rolę w szeregu kwestii, w tym dotyczących nierozprzestrzeniania broni jądrowej, rozbrojenia, współpracy gospodarczej, ochrony i promowania praw człowieka oraz praworządności,
  - J. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony zapewnia UE wyrazistszą i silniejszą pozycję na świecie oraz sprzyja podejmowaniu wszelkich rodzajów wzajemnie korzystnej współpracy UE z odnośnymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, w tym z OBWE,
1. podkreśla znaczenie obecnych intensywnych dyskusji na temat europejskiego bezpieczeństwa w ramach OBWE, NATO i UE, ponieważ potwierdzenie wspólnych wartości i wzmocnienie mechanizmów umożliwiłoby poprawę wzajemnego zaufania w regionie euroatlantyckim i euroazjatyckim i doprowadziło do wzmocnienia europejskiego systemu bezpieczeństwa;

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

Wartość dodana OBWE*Zagadnienia przekrojowe*

2. podkreśla potrzebę utrzymania równowagi pomiędzy trzema wymiarami OBWE, rozwijając je w spójny i kompleksowy sposób w oparciu o dotychczasowe osiągnięcia; wskazuje, że nie można wzmacniać żadnego z tych wymiarów ze szkodą dla pozostałych; podkreśla ponadto, że zagrożeniami i wyzwaniem związanymi z bezpieczeństwem – w tym współczesnymi, takimi jak zorganizowana przestępczość, terroryzm, zagrożenia cybernetyczne, handel ludźmi i narkotykami, bezpieczeństwo energetyczne – a także działaniami związanymi z mechanizmami wczesnego ostrzegania, zapobieganiem konfliktom i ich rozwiązywaniem należy się zajmować w ramach wszystkich trzech wymiarów, aby zapewnić rzeczywistą skuteczność podejmowanych działań;
3. podkreśla, że wzmocnienie OBWE nie powinno się odbywać kosztem osłabienia istniejących instytucji i mechanizmów lub naruszenia ich niezależności, dopóki nie zostały one jeszcze zreformowane lub nie uzgodniono jeszcze alternatyw, szczególnie jeśli chodzi o pracę Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka (ODIHR);
4. wzywa OBWE do dalszego wzmacniania swojej zdolności do zapewnienia przestrzegania i wdrażania zasad i zobowiązań podjętych przez jej państwa członkowskie w ramach wszystkich trzech wymiarów, m.in. poprzez wzmocnienie mechanizmów działań następczych;
5. uważa, że zwiększenie współdziałania i wspieranie synergii z innymi ważnymi organizacjami regionalnymi byłoby niezwykle korzystne dla działalności OBWE i apeluje o utworzenie bardziej klarownych i elastycznych ram współpracy, które sprzyjają takiej synergii i ją rozpowszechniają;

Wymiar polityczno-wojskowy

6. uważa, że OBWE odegrała istotną rolę w zwiększaniu bezpieczeństwa, opierając się na wyjątkowej sieci traktatów, zobowiązań, norm i środków, takich jak Traktat o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie (CFE), Traktat o otwartej przestrzeni powietrznej oraz dokument wiedeński z 1999 r. dotyczący środków wzmacniających zaufanie i bezpieczeństwo; uznaje jednak, że nie dokonano postępu w zakresie wymiaru polityczno-wojskowego, zwłaszcza w związku z konfliktem w Gruzji z 2008 r., niezdolnością do skutecznego rozwiązania przewlekłych konfliktów na Kaukazie i w Naddniestrzu, zawieszeniem przez Rosję przestrzegania postanowień CFE oraz dotychczasową odmową ratyfikowania Adaptowanego traktatu CFE przez państwa członkowskie NATO; nalega, aby państwa członkowskie NATO i Federacja Rosyjska ratyfikowały i wdrożyły istniejące traktaty oraz stosowały się do ich wymogów, co obejmuje również wprowadzenie w życie zobowiązań podjętych w 1999 r. w Istambule;
7. jest zdania, że OBWE jest odpowiednią płaszczyzną do negocjacji na temat regionalnych konfliktów w ramach jej kompetencji; ubolewa nad brakiem woli UE i państw członkowskich, by skuteczniej wykorzystać możliwości OBWE w tym zakresie; opowiada się za wzmocnieniem instrumentów OBWE służących zapobieganiu konfliktom; wyraża ubolewanie w związku z brakiem innowacyjności w podejściach do procesu pokojowego i zauważa, że postęp w rozwiązaniu tych przeciągających się konfliktów przyczyniłby się znacznie do zwiększenia wiarygodności OBWE i nie należy go pominąć w procesie z Korfu; dlatego uważa, że należy uwzględnić ten cel we wnioskach ze szczytu;
8. odnotowuje misję OBWE w Naddniestrzu (Mołdawia); ubolewa z powodu obniżenia rangi misji i przerwania działań rozbrojeniowych w magazynie w Kołbasnej od 2004 r.; przypomina stanowczą determinację UE w szukaniu rozwiązania konfliktu w Naddniestrzu w oparciu o poszanowanie integralności terytorialnej i suwerenności Republiki Mołdowy; apeluje o jak najszybsze wznowienie negocjacji w formacie 5+2, bez warunków wstępnych; wzywa UE do podejmowania wspólnych starań na rzecz dopasowania niemiecko-rosyjskiej inicjatywy z Mesebergu do działań misji OBWE w Naddniestrzu;
9. przypomina istotne zaangażowanie UE w powstrzymanie wrogich aktów i wynegocjowanie porozumień o zawieszeniu broni podczas konfliktu w Gruzji w 2008 r. i w związku z tym uważa, że UE wraz z OBWE ma do odegrania istotną rolę w zapobieganiu konfliktom i napięciom etnicznym na terenie OBWE oraz w łagodzeniu skutków tych konfliktów; podkreśla, że konflikty te mają nie tylko istotne znaczenie lokalne i regionalne, ale też bezpośredni wpływ na system bezpieczeństwa UE; wzywa do zawarcia nowego porozumienia w celu wznowienia pokojowej misji obserwacyjnej OBWE w Gruzji, tak aby zapobiec dalszej przemocy, chronić mniejszości i wspierać negocjacje, zapewniając bezpieczeństwo i stabilność na Zakaukaziu;

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

10. dostrzega rolę, jaką odegrała OBWE w konflikcie w Górskim Karabachu, zwłaszcza w odniesieniu do zawieszenia broni i trwających negocjacji; zwraca uwagę, że mimo iż UE nie jest bezpośrednio zaangażowana w rozmowy pokojowe Grupy Mińskiej OBWE na temat konfliktu w Górskim Karabachu, może istotnie przyczynić się w wymiarze praktycznym i politycznym do wspierania jej działalności, m.in. proponując mandat UE jej francuskiemu współprzewodnictwu zgodnie z rezolucją PE w sprawie konieczności opracowania strategii UE dla Zakaukazia;

11. domaga się wznowienia procesu ograniczenia broni konwencjonalnej i procesu rozbrojenia w ramach OBWE; opowiada się za rozpoczęciem negocjacji na temat dalszych działań na rzecz redukcji sił zbrojnych i zbrojeń (CFE II), a także wzywa UE i jej państwa członkowskie do podejmowania odpowiednich inicjatyw w ramach OBWE;

12. wzywa UE i jej państwa członkowskie do przekazywania w ramach OBWE swoich doświadczeń i dzielenia się potencjałem w dziedzinie konwersji zbrojeń oraz do aktywnego promowania odpowiednich ustaleń na szczeblu OBWE;

13. podkreśla istotne znaczenie powrotu do wzajemnego zaufania i poczucia wspólnego celu; zauważa, że konieczny jest dalszy rozwój środków wzmacniających zaufanie i bezpieczeństwo oraz stworzenie solidnego i skutecznego systemu kontroli broni konwencjonalnej, i w związku z tym podkreśla zasadnicze znaczenie znalezienia rozwiązania kryzysu dotyczącego przestrzegania Traktatu o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie oraz zmodernizowania dokumentu wiedeńskiego; z zadowoleniem przyjmuje ton oświadczenia w sprawie przyszłości kontroli broni konwencjonalnej i traktatu CFE, ogłoszonego przez prezydentów B. Obamę i D. Miedwiediewa w czerwcu 2010 r.; przychylnie odnosi się do decyzji rządu Stanów Zjednoczonych ze stycznia 2010 r. o powołaniu specjalnego wysłannika ds. traktatu CFE; wspiera cenną działalność OBWE w dziedzinie zwalczania terroryzmu, zarządzania granicami i prac związanych z policją; podkreśla, że działalność ta ma zasadnicze znaczenie zwłaszcza w Azji Środkowej, gdzie przyczynia się do stabilizacji sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w całym regionie;

14. zauważa, że rozwój potencjału UE nie powinien być postrzegany jako umniejszanie roli OBWE, lecz jako niezbędny krok ku zacieśnianiu współpracy również między członkami OBWE, oraz podkreśla, że regularne spotkania na najwyższym szczeblu, a także stałe wzajemne konsultacje, wymiana informacji i narady między UE i OBWE wpłynęłyby korzystnie na takie postrzeganie sytuacji;

Wymiar gospodarczo-środowiskowy

15. zwraca uwagę na wnioski Rady Ministerialnej OBWE dotyczące dokumentu strategicznego w sprawie wymiaru gospodarczo-środowiskowego, w których uznano, że skuteczniejsza współpraca między państwami członkowskimi OBWE na rzecz przeciwdziałania zagrożeniom i wyzwaniom wywołanym czynnikami gospodarczymi i środowiskowymi może istotnie przyczynić się do zapewnienia stabilizacji, bezpieczeństwa, demokracji i dobrobytu w regionie; ponadto podkreśla fakt, że czynniki gospodarcze i środowiskowe mogą być siłami napędowymi konfliktów;

16. jest głęboko przekonany, że współpraca i wsparcie w zakresie wczesnego ostrzeżenia w kwestiach gospodarczych i środowiskowych, takich jak energia, handel, zmiany klimatu lub bezpieczeństwo zaopatrzenia w wodę, mogą służyć jako środki łagodzenia napięć, zapobiegania konfliktom, budowania zaufania i propagowania stosunków dobrosąsiedzkich oraz wielostronnej współpracy regionalnej na obszarze OBWE; w związku z tym zachęca Forum Ekonomiczne OBWE do zajęcia się tymi kwestiami poprzez rozwój potencjału w dziedzinie doradztwa i pomocy oraz przez skuteczną mobilizację wiedzy fachowej i zasobów innych organizacji międzynarodowych i ułatwianie dzielenia się nimi; wzywa Radę do uwzględnienia tego faktu w procesie z Korfu i podczas szczytu;

17. jest zdania, że z uwagi na fakt, iż nie tylko UE i Federacja Rosyjska, lecz wszystkie państwa członkowskie OBWE są od siebie wzajemnie zależne jako importerzy i eksporterzy energii i surowców energetycznych, a także wobec faktu, że w ostatnich latach nasiliły się konflikty w dziedzinie zaopatrzenia w energię mające negatywne konsekwencje dla ludności cywilnej na całym obszarze OBWE, kluczowe znaczenie należy przypisać dialogowi politycznemu na temat energii;

18. uważa, że wyzwania związane ze zmianami klimatu pojawiające się we wszystkich aspektach życia będą długotrwałe, a ich konsekwencje – poważne, w niektórych regionach dużo poważniejsze niż w innych; apeluje do OBWE o wzmoczenie wysiłków w celu zminimalizowania wywołanego przez człowieka wpływu na globalne ocieplenie oraz o promowanie stabilności i trwałego bezpieczeństwa na obszarach, gdzie najprawdopodobniej wystąpią skutki zmian klimatu;

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

Wymiar ludzki

19. podkreśla, że prawa człowieka i mniejszości oraz podstawowe wolności są centralnym elementem kompleksowej koncepcji OBWE dotyczącej bezpieczeństwa, co potwierdza szeroki zakres istniejących zobowiązań i mechanizmów, które należy w pełni zrealizować; podkreśla, że proces z Korfu oraz szczyt OBWE powinny mieć na celu dalsze wzmocnienie działań następczych oraz realizację tych zobowiązań i mechanizmów;

20. uznaje kluczową rolę ODIHR w obserwacji wyborów, propagowaniu praw człowieka i demokratyzacji, praw mniejszości, w tym praw Romów i Sinti; podkreśla rolę i obowiązek Wysokiego Komisarza ds. Mniejszości Narodowych w zakresie wspierania pokojowego współistnienia społeczności stanowiących mniejszość oraz zapobiegania konfliktom etnicznym poprzez wszystkie niezbędne mechanizmy wczesnego ostrzegania; z zadowoleniem przyjmuje pracę Przedstawiciel OBWE ds. Wolności Mediów oraz Specjalnej Przedstawiciel i Koordynator ds. Zwalczenia Handlu Ludźmi; apeluje o aktywny udział Parlamentu Europejskiego w działalności ODIHR;

21. wzywa OBWE, szczególnie w odniesieniu do obserwacji wyborów, które należy wzmocnić i zaakceptować jako przejaw zaufania do każdego państwa członkowskiego OBWE, do potwierdzenia i zachowania niezależności ODIHR i dalszego wzmocnienia jego roli i potencjału jako wiodącej instytucji OBWE odpowiedzialnej za obserwację wyborów, z którą Parlament Europejski nawiązał ścisłą i owocną współpracę w tej dziedzinie; wzywa do zacieśnienia tej współpracy i koordynacji między OBWE/ ODIHR i Parlamentem Europejskim zarówno podczas przygotowań do międzynarodowych misji obserwacji wyborów w krajach OBWE, jak i podczas nich oraz po ich ukończeniu;

22. wzywa Radę UE do zadbania o to, by OBWE zapewniła dalsze wzmocnienie i różnicowanie działań w ramach tego wymiaru, przy jednoczesnym uwzględnieniu innych problemów, które można rozwiązać za pomocą dostępnej wiedzy fachowej w takich dziedzinach, jak walka z terroryzmem i skutki migracji ludności, w tym migracji przesiedleńców wewnętrznych i uchodźców;

Misje w terenie

23. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia uwagi na znaczenie misji OBWE w terenie, dzięki którym zgromadzono znaczącą wiedzę fachową i które odgrywają kluczową rolę we wspieraniu postępu we wszystkich trzech wymiarach, stanowiąc uzupełnienie delegacji UE we wspieraniu demokratyzacji i procesów reform przez monitorowanie procesów o zbrodnie wojenne, umacnianie pojednania narodowego i wspieranie rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, oraz są podstawowym narzędziem wczesnego ostrzegania i zapobiegania konfliktom, a ponadto wzywa do zadbania o to, by fundusze przeznaczone na misje w terenie nie zostały zmniejszone; wzywa UE do wykorzystania tej wiedzy fachowej podczas jej własnych misji w terenie;

24. odnotowuje wysiłki OBWE w Kirgistanie, pokazujące potencjał tej organizacji w zakresie szybkiego reagowania w sytuacjach kryzysowych, kiedy jest ona obecna na miejscu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję Stałej Rady OBWE z dnia 22 lipca 2010 r. w sprawie rozmieszczenia policyjnej misji doradczej; podkreśla, że utrzymująca się niestabilność tego kraju wymaga silniejszej i bardziej znaczącej obecności międzynarodowej, której celem jest pomoc i wsparcie dla sił lokalnych oraz rozszerzenie działalności policyjnej; uważa, że OBWE mogłaby odgrywać wiodącą rolę w Azji Środkowej i ponownie odgrywać rolę w Gruzji; ubolewa, że policyjna misja doradcza nie została wysłana zgodnie z planem na początku września 2010 r. wskutek sprzeciwu rządu kirgiskiego; wzywa państwa członkowskie OBWE i rząd kirgiski, aby zezwoliły na natychmiastowe rozmieszczenie w tym kraju neutralnych i międzynarodowych sił policyjnych, znacznie zwiększyły liczbę wysyłanego personelu oraz zadbały o to, by siły te miały mandat wykonawczy, a nie czysto doradczy;

Proces z Korfu

25. z zadowoleniem przyjmuje zainicjowany przez greckie przewodnictwo OBWE i szybko podjęty przez kazachskie przewodnictwo OBWE proces z Korfu, którego celem jest przywrócenie zaufania, odnowienie zobowiązań do przestrzegania zasad OBWE oraz sprostanie wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa za pomocą wielostronnego dialogu i współpracy oraz poprzez rozwiązanie drażliwych kwestii i problemów wszystkich państw członkowskich OBWE;

26. przypomina, że proces ten następuje po apelu z czerwca 2008 r. o wznowienie dialogu poświęconego paneuropejskiemu bezpieczeństwu oraz po apelu z dnia 8 października 2008 r. o modernizację bezpieczeństwa europejskiego w ramach OBWE, a także, że OBWE jest ważnym forum dla omówienia kwestii zawartych w propozycji dotyczącej przyjęcia nowego traktatu w sprawie bezpieczeństwa; uważa, że niezbędna jest lepsza koordynacja i ściślejsza współpraca z Rosją, ponieważ odgrywa ona kluczową rolę w kwestiach bezpieczeństwa europejskiego;

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

27. uważa, że ostatecznym celem procesu z Korfu powinno być wzmocnienie OBWE w oparciu o podjęte zobowiązania oraz o zasady i ideę aktu końcowego z Helsinek, tak aby OBWE mogła odgrywać znaczną rolę w radzeniu sobie z obecnymi i przyszłymi wyzwaniami, w tym dzięki bardziej elastycznej procedurze podejmowania decyzji, oraz w szeroko zakrojonych dyskusjach na temat kwestii bezpieczeństwa w obszarze euroatlantyckim i euroazjatyckim, przyczyniając się do ich rozwiązania, a także w celu zwiększenia rozpoznawalności OBWE;

28. wyraża uznanie dla inicjatywy Kazachstanu, sprawującego przewodnictwo OBWE, dotyczącą zorganizowania szczytu OBWE jako sposobu na nadanie politycznego impulsu toczącym się dyskusjom na temat bezpieczeństwa oraz wzmocnienia OBWE; wzywa Komisję i państwa członkowskie OBWE, aby przed szczytem zwróciły się do Kazachstanu o podjęcie konkretnych kroków w celu ochrony i poszanowania podstawowych wartości OBWE, takich jak prawa człowieka, praworządność, wolność wypowiedzi, w tym dekryminalizacja wolności, oraz o zagwarantowanie dostępu do sprawiedliwości; podkreśla, że głównymi priorytetami szczytu powinno być wzmocnienie ram kontroli broni konwencjonalnej, lepsze wypełnianie zobowiązań w wymiarze ludzkim oraz wzmocnienie możliwości OBWE we wszystkich trzech wymiarach, tak aby wspierać zapobieganie konfliktom, zarządzanie kryzysowe i odbudowę pokonfliktową – zwłaszcza w odniesieniu do przewlekłych konfliktów;

29. wzywa państwa członkowskie UE, Komisję Europejską i wysoką przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do współpracy z członkami OBWE podczas szczytu w grudniu 2010 r. z myślą o sformułowaniu planu działania, który określałby harmonogram dotyczący karty na rzecz wspólnoty bezpieczeństwa w obszarze OBWE, oraz do zarządzania przygotowaniem do kolejnego szczytu, który odbyłby się dwa do czterech lat później;

30. wzywa państwa członkowskie OBWE i UE do uwzględnienia w porządku obrad szczytu wniosku wiceprezydenta USA J. Bidena w sprawie mechanizmu zapobiegania kryzysom OBWE; opowiada się za kontynuowaniem inicjatywy USA w kontekście procesu z Korfu, tak aby zwiększyć rolę sekretarza generalnego OBWE i przewodniczących OBWE lub zespołu trzech krajów sprawujących przewodnictwo obecnie, ostatnio i w następnej kolejności, w zakresie zarządzania kryzysowego OBWE;

Rola UE

31. uznaje pracę OBWE za niezwykle wartościową i apeluje w związku z tym o poważne przemyślenie, jak UE może przejąć większą odpowiedzialność i skuteczniej uczestniczyć w realizacji wspólnych celów, przy czym właściwymi instrumentami w kontekście formalnego porozumienia między OBWE i UE mogą być: wprowadzenie systemu stałego dialogu, ustalenie wspólnych inicjatyw oraz koordynacja działań w terenie; wzywa Radę ds. Zagranicznych UE, wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Stałą Radę OBWE do wypracowania mechanizmu, który będzie miał na celu zacieśnienie współpracy oraz zwiększenie koordynacji i konsultacji między tymi dwiema organizacjami; wzywa państwa członkowskie UE, Komisję Europejską i wysoką przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do przedstawienia propozycji dotyczących gotowości i zdolności UE do uczestnictwa w misjach OBWE;

32. wzywa wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą Komisji do rozważenia, w jaki sposób przyszła ESDZ mogłaby ustanowić odpowiednie procedury współpracy z ODIHR w celu wzmocnienia roli UE w zakresie obserwacji wyborów na terenie OBWE, nie powielając działań ODIHR;

33. uważa, że UE, za pośrednictwem wysokiej przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, swoich państw członkowskich i przewodniczącego Rady Europejskiej, powinna zadbać – przez przyjęcie we właściwym czasie wspólnego stanowiska UE w sprawie reform OBWE – o to, by szczyt zaowocował przyjęciem planu działania na rzecz dalszego angażowania się we wzmocnienie OBWE, w szczególności w odniesieniu do zapobiegania konfliktom, zarządzania kryzysowego i odbudowy pokonfliktowej, gwarantując m.in., że szczyty wysokiego szczebla będą się odbywały regularnie, aby prace OBWE otrzymały polityczny impuls; z zadowoleniem przyjmuje nową praktykę organizowania nieformalnych spotkań na szczeblu ministerialnym;

34. z zadowoleniem przyjmuje i popiera sformułowanie i określenie priorytetów UE w OBWE, uznając za istotne skoncentrowanie się na kluczowych obszarach w celu pełnego wykorzystania potencjału szczytu;

35. zachęca państwa członkowskie UE i delegację UE w Wiedniu do dalszego znaczącego angażowania się w proces z Korfu; wzywa Litwę, która jako następną przejmie przewodnictwo OBWE, do zapewnienia ciągłości procesu i postępów w zakresie wzmocnienia tej organizacji;

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

36. wzywa UE, jej państwa członkowskie oraz państwa sprawujące przewodnictwo w OBWE obecnie i w następnej kolejności do kontynuowania dialogu na temat ram prawnych OBWE oraz do przypominania o potrzebie szybkiego przyjęcia projektu konwencji w sprawie międzynarodowej osobowości prawnej, zdolności prawnej oraz przywilejów i immunitetów, będącej porozumieniem, które nie narusza istniejącego charakteru zobowiązań OBWE, lecz wzmacnia jej tożsamość i podnosi status, rozwiązując tym samym szereg praktycznych problemów pracowników, zwłaszcza tych zatrudnionych na obszarach kryzysowych;

37. uważa, że przewodniczący Parlamentu Europejskiego powinien zostać zaproszony do udziału w szczycie, i wzywa Radę Europejską do zadbania o wystosowanie takiego zaproszenia;

38. uznaje, że w kontekście zacieśniania stosunków z OBWE Parlament powinien rozważyć swój udział w Zgromadzeniu Parlamentarnym OBWE i przeanalizować możliwość powołania stałej delegacji przy tym organie, tak aby móc lepiej śledzić działalność OBWE i Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE;

*

* *

39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie i Komisji, państwom członkowskim OBWE oraz sekretarzowi generalnemu OBWE.

Wyzwanie demograficzne i solidarność międzypokoleniowa

P7_TA(2010)0400

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami (2010/2027(INI))

(2012/C 74 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając własną rezolucję z dnia 14 marca 1997 r. dotyczącą sprawozdania Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego na temat sytuacji demograficznej w Unii Europejskiej (1995 r.)⁽¹⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 12 marca 1998 r. dotyczącą sprawozdania Komisji z 1997 r. na temat sytuacji demograficznej⁽²⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 15 grudnia 2000 r. dotyczącą komunikatu Komisji „Europa dla wszystkich grup wiekowych – dobrobyt i solidarność między pokoleniami”⁽³⁾,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Wobec zmian demograficznych: nowa solidarność między pokoleniami” (COM(2005)0094),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wyzwań demograficznych i solidarności między pokoleniami⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2006 r. w sprawie przyszłego europejskiego modelu społecznego⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie postępów osiągniętych w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE (transpozycja dyrektywy 2000/43/WE i dyrektywy 2000/78/WE)⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.4.1997, s. 238.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 z 06.4.1998, s. 222.

⁽³⁾ Dz.U. C 232 z 17.8.2001, s. 381.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 131.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 141.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, str. 23.